

“Gedane zaken nemen geen keer”

Hier dan weer een krabbel uit Putten.

Op het duivenhok zijn er geen schokkende dingen gebeurd of toch wel. In mijn laatste stukje maakte ik melding van het ornithosecomplex na het “kaalvallen” van de duiven in het nesthok. De actie was om het op zijn beloop te laten en de duiven dit euvel zelf te laten overwinnen.

Dit gebeurt nog steeds maar ik heb toch een bezoekje gebracht aan de dierenarts en een aantal duiven laten onderzoeken en waarom?

Bij het verwijderen van de broedbakken viel me op dat in verschillende bakken gele vlekken (snot) tegen de wanden zaten. Ik wilde toen weten wat of mijn inschatting juist was. Dus een afspraak gemaakt bij Nanne Wolf en die constateerde ernstige bacteriële aantasting van de slijmvliezen en in geringe mate een geelbesmetting. Omdat de rui goed verloopt was hij het met mij eens om op dit moment geen stappen te ondernemen maar wel na de rui een kuur te geven van doxycycline gedurende 21 dagen voor het feit dat die infectie zeer wel mogelijk al sluimerend aanwezig

zou kunnen zijn geweest of nog is.

Ik kan mij nu wel voor mijn kop slaan dat ik op het moment van inkorven voor Montauban, toen mijn 2e van St.Vincent dezelfde verschijnselen vertoonde, geen bezoekje aan hem gebracht had. Je denkt “och het is er maar één de rest ziet er toch goed uit?”.

Maar ja “gedane zaken nemen geen keer” is het spreekwoord.

Voor het vliegseizoen maak je een planning zijnde een bezoekje aan de dierenarts en zorgen dat zij “schoon”

Er is nog hoop!

zijn en om de twee weken even een ritje naar de dierenarts voor controle. En wat komt er van die goede voornemens terecht? Juist ja.

De resultaten zijn in het begin goed tot zeer goed en je denkt er is niets aan de hand laat maar zitten. De laatste vlucht, Cahors een vrij gemakkelijke vlucht, verloopt dan dramatisch, goede duiven achtergebleven en dan wordt je wreed uit je droom wakker geschud.

Goed ik heb mijn lesje weer geleerd. Ik heb denk ik één schrale troost dat menig liefhebber zich hierin misschien wel kan herkennen.

Afgelopen weekend hadden wij dan weer onze jaarlijkse feestavond van de Fondclub waarbij de kampioenen werden gehuldigd.

Persoonlijk vond ik het weer een geslaagde happening. De kampioenen kregen de aandacht die zij verdienen en de sfeer was optimaal. Menigeen ging met een half varken, vleespakket, duivenattributen of een boodschappenmand huiswaarts.

Een goede zaak vond ik dat de jeugd, waar wij zo'n behoefte aan hebben, niet werd vergeten. De jeugdkampioenen werden op een voortreffelijke manier in het zonnetje gezet.

Volgende week staat de feestmiddag van de Stichting Marathon Noord in Doetinchem op het programma en zo gaat het in deze periode maar door.

Als vereniging is het tegenwoordig moeilijk een weekend te prikken waar je, je eigen activiteiten kunt ontplooien. Er is altijd wel wat te doen in je regio.

Met name de activiteiten van de verenigingen in de directe omgeving vind ik dat je die, wanneer het enigszins mogelijk is, met een bezoekje moet vereren.

Uit die activiteiten komt een groot gedeelte van hun inkomsten die hard nodig zijn om te overleven en heb je de middelen niet belangstelling tonen is ook een goede zaak.

Het is ook een wisselwerking naar mijn idee. Laat je, je gezicht niet zien dan moet je ook niet raar staan te kijken dat zij bij jouw club geen belangstelling tonen met alle gevolgen van dien.

We hebben mekaar tenslotte allemaal hard nodig.

E. Verheijen